

Arrest

nr. 266 690 van 14 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste, derde, vierde en vijfde verzoekende partij en hun advocaat J. VAN STALLE *loco* advocaat C. DESENFANS, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op X 1977 in X. U volgde een opleiding tot bakker en werkte in een bakkerij in pasaje Mirador in Colonia Menjivar, San Jacinto in San Salvador, waar u eveneens woonde. In 2011 huwde u met (...) en verhuisde u naar haar ouderlijke huis in pasaje Aleman, Colonia Menjivar, San Jacinto in San Salvador. Hier woonde u samen met haar zus (...) en haar kinderen (...) en (...). U en uw echtgenote hebben twee kinderen (...) en (...).

In 2011 startte u uw eigen bakkerij in pasaje Mirador waar de bende MS-13 reeds geruime tijd actief was. Op 15 mei 2019 kwamen er twee leden van de MS naar uw bakkerij, waarvan één met een vuurwapen. Ze gaven u een telefoon door. Iemand die u vanuit de gevangenis wilde spreken. Hij zei dat u maandelijks 100 dollar renta moest betalen. Toen u zei dat u dat niet kon betalen, gaf hij u de keuze: betalen of uw bakkerij sluiten. U koos ervoor om uw bakkerij te sluiten en werkte nog twee dagen met gesloten deuren verder.

Op 27 mei 2019 startte u met een proefcontract in een andere bakkerij. U werd in die periode aan de school van uw dochter en uw neefje (...) aangesproken door een lid van de MS die u naar de renta vroeg. Gezien u nieuw werk had, moest u toch renta betalen. Indien u dat niet deed zou dat gevolgen hebben daar zij op de hoogte waren van jullie werk en van de school van de kinderen. Jullie besloten dat de kinderen niet langer naar school zouden gaan en u stopte eveneens met uw nieuwe job.

Op 23 juni 2019 kwamen de bendeleden naar jullie huis waar enkel uw neefje (...) aanwezig was. Zij vroegen naar de maandelijkse renta, waarop hij antwoordde dat u niet langer werkte. (...) gaf hen de 60 dollar die hij op zak had. De bendeleden geloofden vervolgens niet dat hij afkomstig was uit de kolonie, daar ze hem nooit eerder zagen en bedreigden hem met de dood. Op dat moment kwamen er andere bendeleden van de kolonie voorbij en een van hen bevestigde dat (...) wel degelijk van deze kolonie afkomstig was. De bendeleden zeiden dat ze de maand nadien terug zouden komen en dat ze dan 100 dollar wilden. Na dit incident stopte (...) met werken.

Op 12 augustus 2019 werd (...) op straat aangesproken door de bendeleden die in juni nog bevestigd hadden dat hij uit de kolonie afkomstig was. Zij vroegen hem in ruil voor deze gunst, dat hij zich zou aansluiten bij de bende. Nadien kwamen (...), (...), (...) en (...) niet meer buiten uit angst. Na dit incident beslisten jullie om het huis te verkopen en het land te verlaten.

In oktober 2019 liep uw schoonzus (...) stage op een bank. Op 15 of 17 december 2019 werd zij benaderd door bendeleden die wilden dat zij voor hen een lening zou aangaan bij de bank. Als zij dat zou doen, zouden zij jullie allemaal met rust laten. Als (...) dit weigerde dreigden ze om iemand van de familie aan te vallen, meer specifiek (...) of zijn vriendin (...) van wie zij al hun bewegingen kenden. (...) stopte op 31 december 2019 met werken.

Jullie bespraken deze problemen met de familie en hadden reeds een koper voor jullie huis gevonden. Op 3 januari 2020 ontvingen jullie het geld van het huis. Uw echtgenote werkte tot 30 januari 2020.

Op 2 februari 2020 kocht uw schoonzus de vliegtuigtickets. Op 11 februari 2020 dienden u en uw schoonzus een klacht in bij de Procuradaria, maar jullie besloten deze niet verder te zetten om achtergebleven familie in El Salvador niet in gevaar te brengen. Op 13 februari 2020 namen u, uw echtgenote (CGVS 20/13264/B; O.V. 9.006.884), uw kinderen (O.V. 9.006.884), uw schoonzus (...) (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) het vliegtuig in El Salvador om op 14 februari 2020 via Spanje in België aan te komen. Op 21 februari 2020 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador door de bende MS-13 vermoord te worden.

Op 27 november 2020 werd de moeder van (...) benaderd door bendeleden. Zij vroegen haar waar jullie waren en dreigden haar te doden als zij deze informatie niet prijs gaf. Zij keerde niet naar haar huis terug, maar ging naar het huis van haar broer. Na dit incident ging ze naar de politie om klacht neer te leggen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u onderstaande documenten neer: de paspoorten van u, uw echtgenote, uw dochter en uw zoon, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van u, uw echtgenote, uw dochter en uw zoon, een klacht op uw naam bij de Procuradaria de los Derechos Humanos, een klacht op naam van de moeder van Maria José bij de politie, de verkoopakte van het huis van uw echtgenote en uw schoonzus en de reservatie van jullie vliegtuigtickets.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijkse renta van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de renta en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over

wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p.12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde (CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...) na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat “vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe” (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote (...) meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19; CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra, zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. Dat uw schoonzus bovendien na het incident nog twee weken bleef werken en zich met het openbaar vervoer verplaatste, getuigt evenmin van een ernstige vrees, gezien zij bij de eerste ontmoeting met de bende aan de bushalte benaderd werd (CGVS 20/13262, p. 9, 15 en 20; 20/13264B, p. 12). Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procudaria op 11 februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procuradaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p. 11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procuradaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie

waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 4 augustus 1981 en woonde gedurende uw hele leven in pasaje Aleman, Colonia Menjivar in San Jacinto, San Salvador. Na het overlijden van uw ouders, woonde u in dit huis met uw zus (...); en haar twee kinderen (...) en (...). In 2011 huwde u met (...). Samen hebben jullie twee kinderen (...) en (...).

U werkte sinds april 2016 als tandartsassistente aan de universiteit Alberto Masferrer in San Salvador. Uw echtgenoot startte in 2011 een bakkerij vlakbij jullie huis in Colonia Menjivar. Op 15 mei 2019 kwamen twee bendeleden van de MS-13 langs in de bakkerij en overhandigden hem een telefoon. Een bendelid dat vast zat in de gevangenis vertelde uw echtgenoot dat hij 100 dollar renta per maand moest betalen of anders zijn zaak moest sluiten. Jullie konden dit bedrag niet betalen en besloten om de zaak te sluiten. Op 27 mei 2019 kon uw echtgenoot op proef aan de slag bij een bakkersbedrijf. Op 3 juni 2019 mocht hij hier effectief aan de slag gaan.

Tussen 27 mei en 7 juni 2019 doken er twee bendeleden op aan de school van jullie dochter. Een van hen was er ook bij toen de renta gevraagd werd op 15 mei 2019. Ze vroegen uw echtgenoot naar de renta van 100 dollar en herhaalden dat hij deze moest betalen gezien hij nieuw werk had. Uw echtgenoot stopte hierop met werken. Uw dochter en neefje (...), gingen vanaf 7 juni 2019 niet meer naar school. Op 23 juni 2019 kwamen de bendeleden de renta opnieuw vragen aan jullie huis, waar toen enkel uw neefje (...) aanwezig was. (...) zei hen dat het geld er niet was en gaf uiteindelijk 60 dollar van zijn eigen geld. De bendeleden geloofden vervolgens niet dat hij afkomstig was uit de kolonie, daar ze hem nooit eerder zagen, waarop ze hem bedreigden. Op dat moment kwamen er andere bendeleden van de kolonie voorbij en één van hen bevestigde dat (...) wel degelijk van deze kolonie afkomstig was. Ze herhaalden dat ze het geld nog wilden en vertrokken. (...) stopte na dit incident te werken als barrista. Jullie merkten ook op dat de bendeleden jullie huis in de gaten hielden. U had ook het gevoel dat u soms gevolgd werd naar uw werk.

Op 12 augustus 2019 werd (...) aangesproken door hetzelfde bendelid dat op 23 juni 2019 bevestigde dat hij afkomstig was uit de wijk. Dit bendelid vroeg hem om toe te treden tot de bende. Jullie gingen op dat moment geen klacht neerleggen bij de politie omdat jullie er geen vertrouwen in hadden. In oktober 2019 startte uw zus (...) met een interim functie bij een bank in San Salvador. Op 17 december 2019 werd zij door bendeleden benaderd aan haar werk die wilden dat zij een lening voor hen aanging. Ze haalden aan dat ze wisten waar jullie woonden en ook waar het vriendinnetje van (...), (...),

woonde. Als uw zus niet zou betalen, dreigden ze jullie te doden. Uw zus werkte nog tot eind december 2019.

Jullie zochten naar een oplossing en besloten het huis te verkopen. Op 3 januari 2020 ontvingen jullie de vergoeding voor de verkoop van het huis. Op 15 januari 2020 diende u uw ontslag in aan de universiteit en u werkte uw laatste dag op 30 januari 2020. Op 11 februari 2020 gingen uw zus en uw echtgenoot klacht indienen bij de Procuradaria, maar zij besloten om deze niet verder te zetten daar dit de familie van uw echtgenoot of de familie van (...) gevaar kon brengen.

Op 13 februari 2020 namen u, uw echtgenoot (...), uw kinderen (...), uw zus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) het vliegtuig in El Salvador om op 14 februari 2020 via Spanje in België aan te komen. Op 21 februari 2020 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador door de bende MS-13 vermoord te worden.

Op 27 november 2020 werd de moeder van (...) benaderd door bendeleden. Zij vroegen haar waar jullie waren en dreigden jullie te vermoorden als jullie nog opnieuw naar de kolonie zouden terugkeren. De moeder van (...) ging hierop aangifte indienen bij de politie.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u onderstaande documenten neer: de paspoorten van u, uw echtgenoot, uw dochter en uw zoon, het rijbewijs van uw echtgenoot, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenoot, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van u, uw echtgenoot, uw dochter en uw zoon, een klacht op naam van uw echtgenoot en uw zus bij de Procuradaria de los Derechos Humanos, een klacht op naam van de moeder van (...) bij de politie, de verkoopakte van uw ouderlijke huis en de reservatie van jullie vliegtuigtickets.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw echtgenoot, uw zus en haar kinderen (CGVS 20/13264B, p. 4 en 8). Aangezien in het kader van het verzoek van uw echtgenoot de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijks renta van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de renta en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p.12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde (CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...)

na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat "vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe" (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote (...) meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19; CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier

weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra , zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. Dat uw schoonzus bovendien na het incident nog twee weken bleef werken en zich met het openbaar vervoer verplaatste, getuigt evenmin van een ernstige vrees, gezien zij bij de eerste ontmoeting met de bende aan de bushalte benaderd werd (CGVS 20/13262, p. 9, 15 en 20; 20/13264B, p. 12). Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procuradaria op 11 februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procuradaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p. 11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procuradaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet

de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van

terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Salvador, waar u uw hele leven in Pasaje Aleman, Colonia Menjivar in San Jacinto woonde. Na het overlijden van uw ouders, woonde u in dit huis met uw twee kinderen (...) en (...), uw zus (...), haar echtgenoot (...) en hun twee kinderen (...) en (...).

Op 15 mei 2019 kwamen er twee leden van de MS-13 naar de bakkerij van uw schoonbroer (...). Zij richtten een wapen op hem en gaven hem een telefoon door. Een bendelid belde vanuit de gevangenis en vroeg renta aan uw schoonbroer. Hierna lieten jullie (...) en (...) niet langer met de microbus naar school gaan. De chauffeur van de microbus zei dat er bendeleden bij hem informeerden naar uw schoonbroer en de kinderen.

Op 23 juni 2019 was (...) thuis met de kinderen en u was boven. (...) was alleen in het andere huis toen twee bendeleden aanklopten en vroegen naar (...) en de renta. Om te helpen gaf (...) hen 60 dollar uit zijn eigen zak. De bendeleden geloofden vervolgens niet dat (...) afkomstig was uit jullie zone. Op dat moment kwamen er drie andere personen voorbij en één van hen “El Minu” bevestigde aan de bendeleden dat (...) wel degelijk van de zone afkomstig was. Daarop gingen de bendeleden weg.

In augustus 2019 werkte u bij de kredietinstelling Codessa gedurende een maand. Een buurvrouw sprak u aan over uw nieuwe job en wist details over waar uw werk gelegen was, hetgeen u aan niemand vertelde en zij sprak terloops ook over de gebeurtenissen van uw schoonbroer. Hierdoor was u gealarmeerd en diende u uw ontslag in.

Op 12 augustus 2019 ging (...) naar de winkel en werd hij aangesproken door El Minu. Hij wilde dat (...) toetrad tot de bende omdat hij (...) geholpen had met de andere bendeleden in juni 2019. Jullie bespraken dit met de familie en u stelde voor om het land misschien te verlaten. Een andere optie was om in een andere zone te gaan wonen en jullie ouderlijke huis te verhuren, maar dit was financieel niet haalbaar. Van 16 oktober 2019 startte u bij Banco Azul. In november 2019 vonden jullie een mogelijke koper voor jullie huis en op 2 of 3 december 2019 maakte zij het geld over aan haar oom, jullie buurman. Op 17 december 2019 werden de verkoopdocumenten getekend bij een advocaat.

Op 17 december 2019 werd u aangesproken door twee bendeleden aan de bushalte. Eén van hen richtte een wapen op u en zei dat u een lening voor hen moest aanvragen bij de bank waar u werkte. Als u dat niet zou doen, dreigden ze u, uw zonen en uw familie te doden. De twee bendeleden gingen weg en vervolgens nam u een taxi naar uw werk. U vertelde uw baas wat er u overkomen was en voegde hieraan toe dat jullie het land zouden verlaten en dat het huis reeds verkocht was. Die dag diende u uw ontslag in. Op 26 december 2019 benaderden de twee bendeleden u opnieuw aan de bushalte en overhandigden u een stapel documenten om de lening in orde te brengen. U gaf deze documenten aan uw baas en hij zou dit verder opvolgen. Op 31 december 2019 werkte u uw laatste dag. Op 3 januari 2020 ontvingen jullie het geld van de verkoop van jullie huis en begonnen jullie vliegtuigtickets te zoeken.

Op 4 februari 2020 vroeg u een nieuw paspoort aan. Op 11 februari 2020 dienden uw schoonbroer Carlos en u een klacht in bij de Procuradaria zodat jullie een bewijs hadden van wat jullie overkomen was. Op 13 februari 2020 namen u, uw kinderen (...), (...) en de vriendin van (...), (...), uw zus (...), uw schoonbroer (...), hun kinderen (...) en (...), het vliegtuig in El Salvador om op 14 februari 2020 via Spanje in België aan te komen. Op 18 februari 2020 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende MS-13 u of uw familie iets zal aandoen.

Na jullie vertrek werd de moeder van (...) nog aangesproken door de bendeleden. Zij ging hiervan onmiddellijk klacht neerleggen bij de politie.

Ergens in januari 2021 werd uw vriend (...), de chauffeur van de microbus van de kinderen, nog aangesproken door mensen om te informeren naar u, uw zus en uw schoonbroer.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw sociale zekerheidskaart, het paspoort van uw jongste zoon (...), een klacht ingediend door u en uw schoonbroer (...) bij de Procuradaria de los Derechos Humanos, de verkoopakte van uw ouderlijke huis, de reservatie van uw vliegtuigtickets, de toestemming van de vader van uw jongste zoon (...) om hem mee naar België te nemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw schoonbroer, uw zus en uw zoon (...) (CGVS 20/13262, p. 13-16). Aangezien in het kader van het verzoek van uw schoonbroer de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw schoonbroer (...) werd als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale

groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijks renta van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de renta en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde (CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...) na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan

weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat “vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe” (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote (...) meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19; CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra, zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. Dat uw schoonzus bovendien na het incident nog twee weken bleef werken en zich met het openbaar vervoer verplaatste, getuigt evenmin van een ernstige vrees, gezien zij bij de eerste ontmoeting met de bende aan de bushalte benaderd werd (CGVS 20/13262, p. 9, 15 en 20; 20/13264B, p. 12). Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procudaria op 11

februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procuradaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p. 11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procuradaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie

geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen."

De overige door u neergelegde documenten, meer bepaald uw uw paspoort, uw identiteitskaart, uw sociale zekerheidskaart, het paspoort van uw jongste zoon (...), de reservatie van uw vliegtuigtickets, de toestemming van de vader van uw jongste zoon (...) om hem mee naar België te nemen die uw identiteit en vertrek uit El Salvador betreffen wijzigen niets aan bovenstaande beslissing. Zij bevestigen geenszins de door u aangehaalde problemen met bende MS-13.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vierde verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 2 december 1999 en woonde uw hele leven in Colonia Menjivar, pasaje Aleman in San Jacinto, San Salvador. U woonde hier samen met uw moeder (...), uw broer (...), uw tante (...), uw oom (...) en uw nichtje (...) en uw neefje (...). Sinds 2016 heeft u een relatie met (...).

U rondde uw middelbare school af toen u 18 jaar was. Hierna volgde u een barrista-cursus en werkte u in een koffiëbar "Coffeecup". Vervolgens werkte u voor de start-up "Melody Café", waarvoor u op evenementen een koffiëstandje uitbaatte.

Op 15 mei 2019 werd uw oom (...) in zijn bakkerij benaderd door twee bendeleden van de MS-13. Eén van hen overhandigde hem een telefoon en een bendelid sprak tot uw oom vanuit de gevangenis. Hij vroeg uw oom een maandelijksse renta van 100 dollar. Als hij dat niet betaalde zou hij zijn zaak moeten sluiten. Uw oom besliste om zijn zaak te sluiten, daar hij die 100 dollar per maand niet kon betalen. Uw oom ging op zoek naar ander werk en startte op 27 mei 2019 in een bakkerij in de buurt van waar jullie woonden. Ergens tussen 3 juni en 7 juni 2019 bracht uw oom zijn dochter (...) en uw broer (...) naar school toen hij werd aangesproken door één van de bendeleden van 15 mei 2019. Hij vroeg uw oom naar de renta en haalde aan dat hij moest betalen aangezien hij werkte. Uw oom besloot om te stoppen met werken en (...) en (...) mochten niet meer naar school gaan.

Op 23 juni 2019 kwamen twee bendeleden naar jullie huis, waar u op dat moment alleen aanwezig was. Ze vroegen naar uw oom en naar de gevraagde renta. U zei dat u van niets wist en dat uw oom niet aanwezig was. Hierop vroegen de bendeleden wie u eigenlijk was en waar u vandaan kwam, daar ze beweerden u nooit eerder gezien te hebben in de kolonie. Ze dreigden hierop u te vermoorden als u hen niet vertelde waar uw oom was en richtten vervolgens een pistool op u. Op dat moment passeerde er toevallig een ander bendelid dat u kende en die vroeg wat er gaande was. Hij bevestigde dat u afkomstig was uit de wijk, maar eiste eveneens dat u de renta zou betalen. Gezien u slechts 60 dollar op zak had, betaalde u hen 60 dollar. Ze zouden maandelijks terugkomen om de renta te innen. U vertelde uw moeder wat er gebeurde en zij raadde u aan om zoveel mogelijk thuis te blijven. U stopte na dit incident met werken.

Op 15 juli 2019 kwamen drie bendeleden naar uw huis en vroegen naar de renta. U zei dat u niets had, waarop één van hen u een harde duw gaf. U zei dat uw moeder misschien in de buurt was en het geld kon betalen. Hij zei dat u een leugenaar was en ze dreigden uw familie te vermoorden als u niet meewerkte. Daarop liet hij u livevideobeelden zien van uw moeder waaruit u kon afleiden dat ze uw moeder volgden. Gezien u de renta niet kon betalen, eisten ze dat u een zak met geld en drugs bewaarde. U mocht dit aan niemand zeggen. Daar ze dreigden uw hele familie te doden, vertelde u niemand hierover. Nadien kwamen de bendeleden nog wekelijks of meerdere keren per week langs, steeds als u alleen thuis was. De ene keer kwamen ze geld of drugs brengen en de andere keer namen ze geld of drugs mee. Later vroegen ze u ook om naar een bepaald punt te gaan om dingen op te halen. Als u zich probeerde te verzetten, dreigden ze met een mes op uw keel of een pistool. In juni of juli hoorde u uw moeder zeggen dat ze overwoog om met de familie het land te verlaten.

Op 12 augustus 2019 werd u in de winkel benaderd door het bendelid dat u kende. Hij zei dat u hem in de namiddag moest vergezellen omdat u toch al deel uitmaakte van de bende. Als u weigerde, dreigden ze eerst uw vriendin (...) te vermoorden en vervolgens de rest van de familie. U vertelde die dag aan uw moeder dat de bende u probeerde te rekruteren en dat als er een mogelijkheid was om het land te verlaten, dat jullie dat ook best deden. Dit leek u de enige manier om aan de bende te ontsnappen, daar u als lid zijnde, ten dode opgeschreven was en u hoopte zo uw moeder te overtuigen om het land te verlaten.

Nadien moest u twee keer op de uitkijk staan voor de bende terwijl zij mensen sloegen. U moest ook nog steeds spullen voor de bende bewaren en mensen bestellen. Als u weigerde, sloegen ze u. Op 3 december 2019 was de transactie van de verkoop van uw ouderlijke huis rond. In de week van 7 tot 12 december 2019 moest u voor de eerste keer zelf iemand slagen met een wapen. U voelde zich hier erg slecht bij, maar had geen keuze daar ze dreigden uw familie te vermoorden. U werd nadien nog vaak vernederd, geslagen en bedreigd door de bendeleden. U verdroeg dit omdat u wist dat er een einde aan zou komen en uw familie bijna in veiligheid was. U moest de bende minstens drie dagen in de week helpen met hun zaken te regelen, soms zelfs iedere dag. U moest dan afwisselend op de uitkijk staan of mensen slagen. Dit konden zowel gewone burgers zijn als bendeleden. Op 17 december 2019 werd de

verkoopovereenkomst van het huis ondertekend. Diezelfde dag werd uw moeder benaderd door bendeleden die wilden dat zij een lening voor hen in orde bracht op de bank waar zij werkte. Zij informeerde haar oversten hierover, die zeiden dat zij het zouden opvolgen. Eind december 2019 werkte uw moeder een laatste keer bij de bank.

Tot jullie vertrek naar België bleef u taken uitvoeren voor de bende omdat zij u als bendelid beschouwden. Op 13 februari 2020, de dag van jullie vertrek naar België, overhandigden de bendeleden u in hun uitvalsbasis een rugzak met daarin geld, drugs en een wapen. U zei dat u het later zou ophalen omdat u nog naar de winkel moest en uw moeder uw kamer aan het doorzoeken was. De bendeleden zeiden dat u moest terugkeren om het op te halen omdat u het wapen zou moeten gebruiken om iemand te vermoorden. U keerde niet meer terug, maar verliet die dag met uw familie het land.

Op 13 februari 2020 namen u, uw vriendin (...), uw moeder (...), uw broer (...), uw oom (...), uw tante (...), uw neefje en uw nichtje (...) het vliegtuig in El Salvador om op 14 februari 2020 via Spanje in België aan te komen. Op 21 februari 2020 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Jullie vrezden bij terugkeer naar El Salvador door de bende MS-13 vermoord te worden. U vreest ook voor uw leven omdat u deel uitmaakte van de bende en eens u hier deel van uitmaakt, er niet meer uit kan omdat u dat met uw leven bekoopt.

Op 29 november 2020 spraken de bendeleden de moeder van Maria José aan en vroegen haar waar jullie waren. Ze zeiden dat ze jullie gingen vermoorden omdat jullie niet betaalden en openstaande rekeningen hadden. De moeder van (...) legde klacht neer bij de politie op 1 december 2020. Sindsdien laat zij zich naar het werk brengen door een oom en verlaat zij zo weinig mogelijk haar huis.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, twee certificaten voor barrista op uw naam en een klacht ingediend door uw moeder en oom bij de Procuradaria de los Derechos Humanos.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw oom, uw tante en uw moeder, hetgeen eveneens blijkt uit uw verklaringen (CGVS 20/13265, p. 9 en 11-16). Aangezien in het kader van het verzoek van uw oom de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw oom werd als volgt gemotiveerd:

“Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De beslissing van uw oom werd als volgt gemotiveerd:

" Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijks rente van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de rente en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p.12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee

maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde (CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...) na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat “vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe” (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote Axel meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS

20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19; CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra, zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. Dat uw schoonzus bovendien na het incident nog twee weken bleef werken en zich met het openbaar vervoer verplaatste, getuigt evenmin van een ernstige vrees, gezien zij bij de eerste ontmoeting met de bende aan de bushalte benaderd werd (CGVS 20/13262, p. 9, 15 en 20; 20/13264B, p. 12). Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procuradaria op 11 februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procuradaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p.

11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procudaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op

<https://www.cgra.be/sites/default/>

[files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf)),

blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen."

U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat **het niet bij een poging tot rekrutering door de bende MS-13 bleef, maar dat u daadwerkelijk door hen gerekruteerd werd** en taken voor hen moest uitvoeren waardoor u bij terugkeer naar El Salvador nog meer gevaar loopt (CGVS 20/13265, p. 11-16). Uw verklaringen omtrent deze rekrutering zijn echter dermate incoherent met de verklaringen van uw familie en bevatten enkele opvallende inconsistenties dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u hier tijdens uw interview bij de DVZ geen gewag van gemaakt heeft (Vragenlijst CGVS 20/13265, vraag 3.5, 3.7 en 3.8). Hiermee geconfronteerd tijdens persoonlijk onderhoud, stelt u dat ze tijdens uw eerste interview vroegen om in tien lijntjes uw probleem samen te vatten en dat u de details daar niet moest geven, maar dat u deze pas bij uw tweede interview moest vertellen (CGVS 20/13265, p. 18). Het is echter erg vreemd dat u, indien u daadwerkelijk slechts tien lijntjes over de problemen mocht vertellen, wel de confrontatie tussen de bendeleden en uw oom en tussen de bendeleden en uw moeder aanhaalt, maar niet vermeldt dat u gerekruteerd werd door de MS-13 en taken voor hen moest uitvoeren (Vragenlijst CGVS 20/13265, vraag 3.5). Er wordt hier namelijk gevraagd naar de feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst, waardoor verwacht mag worden dat u hier reeds gewag maakte van de rekrutering, al dan niet met details. Dat u hier enkel spreekt over de poging tot rekrutering en de problemen van uw oom en moeder is erg vreemd en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze rekrutering aan.

Dat uw rekrutering door de bende MS-13 niet geloofwaardig is, wordt verder bevestigd doordat uw verklaring en deze van uw familieleden niet met elkaar te verenigen zijn. Zo verklaart u dat u minstens drie keer per week en soms iedere dag in opdracht van de MS-13 burgers of andere bendeleden moest slagen (CGVS 20/13265, p. 20). Gevraagd of uw familie zich geen vragen stelde dat u zo vaak van huis weg was, stelt u dat u enkel buiten kwam op de momenten dat uw familie niet aanwezig was (CGVS 20/13265, p. 20). Het is echter niet geloofwaardig dat u vier maanden lang, minstens drie keer per week en soms dagelijks, het huis kon verlaten zonder dat uw familie dit opmerkte of door dit enkel te doen op de momenten dat uw familie niet thuis was. Uw familie had op dat moment namelijk zelf problemen met de bende MS-13 waardoor zij volgens hun verklaringen amper het huis verlieten zie supra (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 7, 11, 15 en 17). Uw moeder verklaart bovendien dat u na de rekruteringspoging van augustus 2019 niet vaak meer alleen thuis was omdat zij en uw oom (...) afwisselend in het huis aanwezig waren waardoor u niet vaak alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17, 18 en 19).

Bovendien is het erg onwaarschijnlijk dat de bende u een zak met geld en drugs toevertrouwt om voor hen te bewaren op 15 juli 2019 (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat zij die dag opnieuw renta kwamen opeisen en dat u deze niet kon betalen, waarop zij zeiden dat u dan een zak voor hen moest bewaren met geld en drugs in (CGVS 20/13265, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat de bende u dergelijk waardevol goed zou toevertrouwen net nadat u weigerde om renta te betalen en zonder dat zij een bevestiging hebben dat zij u kunnen vertrouwen. Bovendien verklaarde u dat de bendeleden u op 15 juli 2019 live-videobeelden toonden ter bevestiging dat zij uw moeder in de gaten hielden (CGVS 20/13265, p. 13). Gevraagd naar wat u juist zag op deze beelden, zegt u dat u zag hoe uw moeder de ombudsdienst binnen ging, u haar daar opnieuw zag buiten komen en haar vervolgens de bus zag nemen (CGVS 20/13265, p. 13 en 18). Hierbij is het erg vreemd dat u enkel van uw moeder spreekt, daar u eerder verklaarde dat uw moeder uw broer die dag had meegenomen (CGVS 20/13265, p. 13 en 18).

Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat de bende MS-13 u effectief ingelijfd had en dat u hierdoor bijkomstig gevaar zou lopen bij terugkeer naar El Salvador. De door u neergelegde identiteitskaart, uw paspoort en certificaten voor barrista betreffen uw identiteit en

uw opleiding als barrista, die niet ter discussie staan. Zij bevestigen geenszins de door u aangehaalde problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vijfde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Jacinto, San Salvador. Uw ouders gingen uit elkaar in 2006, waarna uw moeder en u introkken bij uw grootouders in Colonia Manzano in San Jacinto. Nadien verhuisden jullie nog enkele keren binnen San Jacinto, waarbij jullie onder andere van 2013 tot 2019 in Colonia Monte Cristo woonden met uw stiefvader. In juli 2019 verhuisden u, uw moeder en uw broertje opnieuw naar uw grootouders omdat uw moeder en stiefvader uit elkaar gingen omwille van familiaal geweld. Dit familiaal geweld was zowel gericht tegen uw moeder als tegen u. Uw stiefvader was een alcoholist die regelmatig gewelddadig was ten opzichte van u en uw moeder. Bij een incident in juli 2019 loste uw stiefvader een geweerschot in de lucht om uw moeder bang te maken. Na dit incident gingen u, uw moeder en uw broer opnieuw inwonen bij uw grootouders in Colonia Manzano.

Sinds 2016 heeft u een relatie met (...). Jullie leerden elkaar kennen op de middelbare school El Bautista. In januari 2019 startte u met een cursus Engels aan de academie in San Marcos, San Jacinto.

Op 23 juni 2019 kwamen er twee bendeleden naar het huis van uw partner, (...), en zij vroegen hem 100 dollar. Deze 100 dollar werd eerder aan de oom van (...), (...), gevraagd omdat hij een bakkerij had, maar hij kon dit niet betalen en besloot daarom de bakkerij te sluiten. Deze bendeleden vroegen (...) op 23 juni 2019 waar Carlos was en waar de 100 dollar was (...) zei dat hij dat geld niet had, waarop de bendeleden dreigden hem te vermoorden. Ze geloofden evenmin dat (...) afkomstig was uit de kolonie. Toevallig kwam er een jongen voorbij die eveneens bendelid was, die kon bevestigen aan de twee bendeleden aan de deur dat (...) altijd in de kolonie gewoond had. (...) betaalde de bendeleden 60 dollar

met het geld dat hij opzij gezet had voor een barrista-opleiding. De bendeleden zeiden dat ze iedere maand 100 dollar zouden komen ophalen. Na dit incident stopte (...) met werken als barrista.

Op 12 augustus 2019 ging (...) naar de winkel en werd hij benaderd door enkele bendeleden. Zij wilden dat hij toetrad tot de bende. Als hij dat niet zou doen, dreigden ze u of (...) te vermoorden. De bendeleden waren op de hoogte van waar u woonde en wat u studeerde. Vanaf die dag mocht u van uw moeder niet meer buiten komen, niet meer studeren en kon u uw vader niet meer bezoeken. Uw broertje mocht evenmin nog naar school gaan. Op 3 september 2019 vertelde u uw vader aan de telefoon over de problemen. Hij zei dat jullie iets moesten doen, dat jullie niet voor altijd opgesloten konden zitten, waarop u antwoordde dat het huis van (...) zijn familie misschien verkocht zou worden. U zei ook aan uw vader dat hij kon stoppen met alimentatie te betalen, gezien u waarschijnlijk toch niet zou kunnen studeren. Jullie brachten deze documenten in orde bij een advocaat in Salvador del Mundo.

In oktober 2019 begon de moeder van (...), (...), te werken bij een bank. In december 2019 werd zij aangesproken door bendeleden die een lening van haar wilden. Op 31 december 2019 werkte zij haar laatste dag bij de bank. Op 3 januari 2020 werd het huis van (...) zijn familie verkocht. In februari 2020 kocht uw schoonmoeder de vliegtuigtickets om El Salvador te verlaten.

Op 13 februari 2020 nam u samen met uw partner (...), zijn moeder (...), zijn broer (...), zijn oom (...), zijn tante (...) en hun twee kinderen (...) en (...) het vliegtuig in El Salvador om op 14 februari 2020 via Spanje in België aan te komen. Op 18 februari 2020 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador door de bende MS-13 vermoord te worden.

Op 27 november 2020 werd uw moeder onderweg naar haar werk benaderd door een bendelid die haar vroeg waar (...) en zijn oom (...) waren. Uw moeder zei dat ze dat niet wist, dat ze niet eens wist waar u was. Het bendelid dreigde hierop dat als hij hen niet zou vinden, dat hij haar, uw broertje en u zou vermoorden. Op 1 december 2020 ging uw moeder klacht indienen bij de politie. Vanaf dat moment brengt een oom uw moeder iedere dag naar het werk, als hij niet kan, neemt zij een taxi. Uw moeder is geld aan het sparen om eveneens naar België te komen met uw broer.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de reservatie van de vliegtuigtickets, een klacht ingediend door uw moeder bij de politie en de toestemming van (...)’s vader om naar België af te reizen met zijn moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw partner (...) en zijn oom (...). Aangezien in het kader van het verzoek van (...) en van uw partner de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van (...) werd als volgt gemotiveerd:

" Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijks renta van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de renta en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p.12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij

opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde (CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...) na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat "vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe" (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote Axel meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en

december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19; CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra, zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. Dat uw schoonzus bovendien na het incident nog twee weken bleef werken en zich met het openbaar vervoer verplaatste, getuigt evenmin van een ernstige vrees, gezien zij bij de eerste ontmoeting met de bende aan de bushalte benaderd werd (CGVS 20/13262, p. 9, 15 en 20; 20/13264B, p. 12). Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procuradaria op 11 februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procuradaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p. 11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat

de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procudaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Irland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van

herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen."

Ter volledigheid van uw beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan nog toegevoegd worden dat u eveneens verklaart dat u zelf nooit bedreigd, noch benaderd werd door de bende en evenmin ooit iets merkte van de bedreigingen aan de oom van uw partner (CGVS 20/13267, p. 7, 14 en 15). Ook uw kennis over de aanwezigheid van de bendes toont aan dat u persoonlijk weinig of niet in contact gekomen bent met bendes of bendegeweld. Zo heeft u geen idee welke bende er actief was in Monte Cristo of daarrond, hoewel u hier nochtans woonde van 2013 tot 2019 en weet u evenmin welke bende actief is in de zone waar uw vader woonde (CGVS 20/13267, p. 4, 5, 6 en 8). Uw kennis dat de bende MS-13 actief was in San Jacinto, blijkt voort te komen uit de verklaring dat (...) daar bedreigd werd door de MS-13 en niet door uw eigen bevindingen (CGVS 20/13267, p. 7). In 2019 verhuisde u naar uw grootmoeder waarvan u vermoedde dat in deze wijk de MS actief is, gezien het om dezelfde wijk als (...) gaat (CGVS 20/13267, p. 8). Dat u zo weinig kennis heeft van de aanwezigheid van de bendes is erg vreemd daar u verklaart dat u nooit naar een wijk kon gaan waar ze u niet kennen en waarvan je niet weet welke bende er actief is (CGVS 20/13267, p. 7).

Wat betreft het huiselijk geweld waar u en uw moeder slachtoffer van werden moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen, hoe verwerpelijk deze ook zijn, evenmin als dermate ernstig of zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw stiefvader in juli 2019 uit elkaar gingen waarna u, uw moeder en uw broertje bij uw grootouders gingen inwonen (CGVS 20/13267, p. 4-5). Het laatste incident met uw voormalige stiefvader vond plaats in juli 2019, waarna u af en toe nog telefonisch contact met hem heeft om wat praktische zaken in verband met uw broertje uit te wisselen (CGVS 20/13267, p. 4-5). Hieruit kan dan ook niet afgeleid worden dat u bij terugkeer naar El Salvador nog gevaar voor hem zou lopen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er

sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Zo zijn de verklaringen van u en uw familieleden niet coherent en bevatten deze meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas ondermijnen.

Jullie verklaren dat de problemen startten op 15 mei 2019 toen de bende MS-13 u een maandelijkse renta van 100\$ vroeg en u hen vertelde dat u dat niet kon betalen waardoor u genooddaakt was uw bakkerij te sluiten (CGVS 20/13264, p. 15; CGVS 20/13264B, p. 10; CGVS 20/13262, p. 13; CGVS 20/13265, p. 11). Hierbij dient reeds opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u na deze verplichte sluiting door de bende MS-13, toch nog twee dagen werkte achter gesloten deuren waarbij u bovendien nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten eveneens nog bestellingen kwamen ophalen (CGVS 20/13264, p. 15 en 16; CGVS 20/13264B, p. 7 en 10; CGVS 20/13262, p. 5). Dit lijkt erg risicovol en overtuigt niet daar de bende u duidelijk de keuze gaf tussen het betalen van de renta en het sluiten van de winkel.

Wat betreft de tweede confrontatie met de bende MS-13 aan de school van uw dochter (...), bevatten jullie verklaringen enkele tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van dit incident eveneens in het gedrang komt. Zo slaagt u er niet in om een consistente verklaring af te leggen over wanneer dit incident plaatsvond. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw dochter stopte met school op 27 mei 2019 omdat u die dag benaderd werd door een vriend van het bendelid dat u op 15 mei 2019 benaderde in de bakkerij (CGVS 20/13264, p. 7 en 9). Later in uw verklaring plaatst u dit incident echter op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p.12, 16 en 17). Ook de verklaring van uw echtgenote wijzigt op dit vlak twee maal, zij verklaarde aanvankelijk dat dit incident plaatsvond tussen 3 en 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 10-11) om dit vervolgens te plaatsen tussen 27 en 31 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Uw schoonzus plaatst dit incident dan weer op 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 17-18). Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerst verklaart dat u die dag benaderd werd door een vriend van diegene die u op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (CGVS 20/13264, p. 7) wat niet strookt met uw latere verklaring dat u aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019, diegene met het wapen (CGVS 20/13264, p. 12 en 17). Bovendien spreekt u van één bendelid dat u benaderde

(CGVS 20/13264, p. 12; waar uw echtgenote en schoonzus spreken van twee bendeleden die u die dag aanspraken (CGVS 20/13264B, p. 15-16; CGVS 20/13262, p. 6 en 17).

Ook jullie verklaringen over de nasleep van dit incident zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen. Zo verklaren jullie dat de kinderen, (...) en (...) na het incident aan de school, niet meer naar school gingen. Uw echtgenote verklaart dat de kinderen een laatste keer naar school gingen op 30 mei 2019 (CGVS 20/13264B, p. 8) om dit later aan te passen naar 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 15). Wanneer uw echtgenote gevraagd wordt of het niet riskant was om de kinderen na het incident nog tot 7 juni 2019 naar school te sturen, verandert zij nogmaals haar verklaring door te stellen dat de kinderen tot 3 juni 2019 naar school gingen omdat jullie niet wilden dat zij die angsten zouden voelen die jullie voelden (CGVS 20/13264B, p. 15). Deze verklaring botst echter met de verklaring van uw echtgenote tijdens haar interview bij de DVZ, waar zij verklaarde dat jullie dochter in mei 2019 van school gehaald werd (CGVS Vragenlijst 20/13264B, punt 3.5). Ook uw verklaringen hierover zijn niet coherent, zo verklaart u aanvankelijk dat (...) op 27 mei 2019 voor het laatst naar school ging (CGVS 20/13264, p. 7) om dit later tijdens uw persoonlijk onderhoud te plaatsen op 5 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Uw schoonzus verklaart dan weer dat de kinderen naar school gingen tot 7 juni 2019 (CGVS 20/13262, p. 6) en ook (...) verklaart dat de kinderen tot de tweede week van juni naar school gingen (CGVS 20/13265, p. 7).

Ook over uw laatste werkdag op uw nieuwe job, weten jullie geen klaarheid te scheppen. Zo verklaart u dat uw laatste werkdag op 6 juni 2019 was (CGVS 20/13264, p. 6) om dit later aan te passen naar zaterdag 8 juni 2019 (CGVS 20/13264, p. 18). Zowel uw echtgenote als uw schoonzus verklaren dan weer dat uw laatste werkdag plaatsvond op 7 juni 2019 (CGVS 20/13264B, p. 7; CGVS 20/13262, p. 6). Bovendien kan hierbij opgemerkt worden dat het riskant was dat u nog bleef werken tot enkele dagen na het incident aan de school, daar de bende op de hoogte was van uw nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke u opnieuw niet betaalde (CGVS 20/13264, p. 12 en 18). Hiernaar gevraagd, komt u met een vage uitleg dat de kinderen niet meer naar school gingen, ze u niet meer zagen en dus vermoed moeten hebben dat u niet langer ging werken (CGVS 20/13264, p. 18). Deze uitleg biedt echter geen verklaring waarom de bendeleden u die dagen niet aanspraken. Bovendien verklaart uw echtgenote dat "vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe" (CGVS 20/13264B, p. 14). Dit in gedachte is het des te opmerkelijker dat u nog tot enkele dagen na het incident bleef werken, daar u de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van uw nieuwe job.

Wat betreft de incidenten van 23 juni 2019 en 12 augustus 2019 weten jullie verklaringen opnieuw niet te overtuigen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dat bij het incident van 23 juni 2019 zowel uw neefje (...) als uw neefje (...) thuis waren (Vragenlijst CGVS 20/13264, punt 3.5). Tijdens uw verklaring op het CGVS stelt u echter dat (...) alleen thuis was die dag (CGVS 20/13264, p. 12). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat u en uw echtgenote Axel meegenomen hadden en dat u zich dit detail niet meer herinnerde bij de DVZ (CGVS 20/13264, p. 18). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en bovendien werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of uw interview op de DVZ goed verlopen was, waarop u antwoordde dat het perfect verliep (CGVS 20/13264, p. 3). Ook uw schoonzus haar verklaringen over dit incident zijn niet coherent. Zo verklaart zij aanvankelijk dat u op 23 juni 2019 thuis was met de kinderen en (...) alleen was in het andere huis (CGVS 20/13262, p. 13) om later te stellen dat u en uw echtgenote met de kinderen op bezoek waren bij iemand, terwijl (...) alleen thuis was (CGVS 20/13262, p. 17). Bijkomstig is het erg vreemd dat de bendeleden tijdens dit incident zeiden dat ze iedere maand zouden langskomen om de renta te innen en vervolgens niet opnieuw terugkeren (CGVS 20/13264, p. 19-20; CGVS 20/13264B, p. 18; CGVS 20/13262, p. 18).

Ook het incident van 12 augustus 2019 waarbij de bende MS-13 (...) wilde rekruteren en ermee dreigden jullie te doden indien hij weigerde, is niet aannemelijk. Zo stopte (...) na het incident van 23 juni 2019 met werken en ging hij niet meer naar buiten (CGVS 20/13264B, p. 17; CGVS 20/13262, p. 7). Deze verklaringen zijn echter blote beweringen, daar (...) op 12 augustus 2019 staande gehouden werd door de bende toen hij naar de winkel ging en zich dus klaarblijkelijk toch nog buitenshuis begaf (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 13). Ook jullie gedrag in de nasleep van dit incident getuigt niet van een ernstige vrees. Zo dreigde de bende ermee jullie te vermoorden indien (...) zich niet aansloot bij de bende (CGVS 20/13265, p. 13). U verklaart dat jullie tussen augustus en december 2019 niet langer lastiggevallen werden door de bende omdat zij jullie niet meer zagen en omdat jullie opgesloten zaten in huis (CGVS 20/13264, p. 20). Deze verklaring staat echter haaks op jullie verklaring dat uw echtgenote en uw schoonzus nog werkten in deze periode en zij dus logischerwijs wel nog buiten kwamen (CGVS 20/13264, p. 20; CGVS 20/13264B, p. 5, 12, 18 en 19;

CGVS 20/13262, p. 5, 9 en 15). Uw schoonzus verklaart dan weer dat u in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in uw voormalige bakkerij woonde (CGVS 20/13262, p. 17). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en u bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog passeerde (CGVS 20/13264, p. 15). Ook hier weten jullie omwille van de tegenstrijdige en niet coherente verklaringen jullie problemen met de MS-13 niet aannemelijk te maken.

Gezien de oorsprong van jullie problemen reeds niet aannemelijk zijn zie supra, zijn ook de daaropvolgende problemen reeds weinig geloofwaardig. Zo ook het incident in december 2019 waarbij uw schoonzus (...) aangesproken wordt door leden van de MS-13 en van haar eisten dat zij een lening voor hen in orde bracht (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). Vooreerst is het erg vreemd dat uw schoonzus dit incident niet vermeldt in haar verklaring bij de DVZ (Vragenlijst CGVS 20/13262, punt 3.5). Haar verklaring hiervoor dat ze bij de DVZ een samenvatting moest geven en enkel de belangrijkste punten benoemde, weet hierbij niet te overtuigen (CGVS 20/13262, p. 20). Zo mag er verwacht worden dat zij bij de DVZ het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden reeds kort vermeldt, hetgeen niet gebeurde. (...) Wat betreft de datum van dit incident is er wederom geen consistentie. Zo plaatsen jullie dit incident op 17 december 2019 (CGVS 20/13264, p. 13; CGVS 20/13264B, p. 12; CGVS 20/13262, p. 15; CGVS 20/13265, p. 6). In de klacht die uw schoonzus en u indienden bij de Procudaria op 11 februari 2020 staat echter dat dit incident plaatsvond op 16 december 2019 (CGVS 20/13262, p. 11; document 7).

Ook jullie verklaringen omtrent **de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren**, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo gingen uw schoonzus en u op 11 februari 2020 klacht indienen bij de Procudaria de los Derechos Humanos (CGVS 20/13262, p. 11; CGVS 20/13264B, p. 9). Hierover verklaart uw schoonzus dat deze klacht ingediend werd om bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador en niet met de bedoeling dat hieraan gevolg werd gegeven omdat dit jullie achtergebleven familie in gevaar kon brengen (CGVS 20/13262, p. 11). Ook u verklaart dat jullie niet wilden dat gevolg werd gegeven aan de klacht om achtergebleven familie te vrijwaren van problemen (CGVS 20/13264, p. 11). Ook uw echtgenote stelt dat deze klacht diende om een bewijs te hebben van wat jullie overkwam in El Salvador (CGVS 20/13264B, p. 20). Dat de klacht slechts twee dagen voor jullie vertrek naar België ingediend werd, jullie geen opdracht gaven om deze klacht te onderzoeken en jullie bovendien reeds op 2 februari 2020 jullie vliegtuigtickets naar België kochten, toont aan dat jullie geenszins van plan waren om een eventueel onderzoek van de Procudaria of de politie af te wachten (zie document 12).

Wat betreft de problemen die de moeder van (...) kende na jullie vertrek uit El Salvador waaruit afgeleid moet worden dat er nog steeds naar jullie gezocht wordt, dient nog opgemerkt te worden dat jullie in dit

verband een kopie van de klacht die de moeder van (...) indiende bij de politie neerleggen. Deze weet de door jullie verklaarde problemen echter niet te bevestigen (zie document 13). In deze klacht staat enkel de verklaring van de moeder van (...) genoteerd waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Bovendien verklaart (...) dat haar moeder deze klacht indiende om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar jullie op zoek is (CGVS 20/13267, p. 12). Ook dit brengt de objectiviteit van de inhoud van de klacht in het gedrang. Verder verklaart u dat er door de politie opvolging gegeven werd aan deze klacht en dat er een onderzoek uit volgt (CGVS 20/13264, p. 14). Uit de verklaring van (...) blijkt echter dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (CGVS 20/13267, p. 12).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevestigen louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De verkoopakte van het ouderlijke huis van uw echtgenote bevestigt de verkoop van het huis, maar biedt geen verklaring of bevestiging voor de redenen van de verkoop ervan.

Wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u, uw echtgenote en uw schoonzus die wij van jullie advocaat ontvingen op 22 april 2021, dient nog opgemerkt te worden dat deze bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Het gaat hier voornamelijk om de toevoeging van synoniemen voor bepaalde woorden en zinnen, dewelke inhoudelijk geen verschil betekenen voor de beoordeling van jullie dossiers. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd duidelijk gezegd dat jullie opmerkingen bij het gehoorverslag in het Nederlands dienden te gebeuren, toch moet er opgemerkt worden dat een groot deel van jullie opmerkingen in het Spaans geformuleerd werden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op

uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote (...), uw kinderen (...) en (...), uw schoonzus (...), uw neefjes (...), (...) en de vriendin van (...), (...) een beslissing tot

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.”

en meer specifiek in hoofde van de vierde verzoekende partij:

*“U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat **het niet bij een poging tot rekrutering door de bende MS-13 bleef, maar dat u daadwerkelijk door hen gerekruteerd werd** en taken voor hen moest uitvoeren waardoor u bij terugkeer naar El Salvador nog meer gevaar loopt (CGVS 20/13265, p. 11-16). Uw verklaringen omtrent deze rekrutering zijn echter dermate incoherent met de verklaringen van uw familie en bevatten enkele opvallende inconsistenties dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u hier tijdens uw interview bij de DVZ geen gewag van gemaakt heeft (Vragenlijst CGVS 20/13265, vraag 3.5, 3.7 en 3.8). Hiermee geconfronteerd tijdens persoonlijk onderhoud, stelt u dat ze tijdens uw eerste interview vroegen om in tien lijntjes uw probleem samen te vatten en dat u de details daar niet moest geven, maar dat u deze pas bij uw tweede interview moest vertellen (CGVS 20/13265, p. 18). Het is echter erg vreemd dat u, indien u daadwerkelijk slechts tien lijntjes over de problemen mocht vertellen, wel de confrontatie tussen de bendeleden en uw oom en tussen de bendeleden en uw moeder aanhaalt, maar niet vermeldt dat u gerekruteerd werd door de MS-13 en taken voor hen moest uitvoeren (Vragenlijst CGVS 20/13265, vraag 3.5). Er wordt hier namelijk gevraagd naar de feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst, waardoor verwacht mag worden dat u hier reeds gewag maakte van de rekrutering, al dan niet met details. Dat u hier enkel spreekt over de poging tot rekrutering en de problemen van uw oom en moeder is erg vreemd en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze rekrutering aan.*

(...)

Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat de bende MS-13 u effectief ingelijfd had en dat u hierdoor bijkomstig gevaar zou lopen bij terugkeer naar El Salvador. De door u neergelegde identiteitskaart, uw paspoort en certificaten voor barrista betreffen uw identiteit en uw opleiding als barrista, die niet ter discussie staan. Zij bevestigen geenszins de door u aangehaalde problemen.”

alsook specifiek in hoofde van de vijfde verzoekende partij:

“Ter volledigheid van uw beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan nog toegevoegd worden dat u eveneens verklaart dat u zelf nooit bedreigd, noch benaderd werd door de bende en evenmin ooit iets merkte van de bedreigingen aan de oom van uw partner (CGVS 20/13267, p. 7, 14 en 15). Ook uw kennis over de aanwezigheid van de bendes toont aan dat u persoonlijk weinig of niet in contact gekomen bent met bendes of bendegeweld. Zo heeft u geen idee welke bende er actief was in Monte Cristo of daarrond, hoewel u hier nochtans woonde van 2013 tot 2019 en weet u evenmin welke bende actief is in de zone waar uw vader woonde (CGVS 20/13267, p. 4, 5, 6 en 8). Uw kennis dat de bende MS-13 actief was in San Jacinto, blijkt voort te komen uit de verklaring dat (...) daar bedreigd werd door de MS-13 en niet door uw eigen bevindingen (CGVS 20/13267, p. 7). In 2019 verhuisde u naar uw grootmoeder waarvan u vermoedde dat in deze wijk de MS actief is, gezien het om dezelfde wijk als (...) gaat (CGVS 20/13267, p. 8). Dat u zo weinig kennis heeft van de aanwezigheid van de bendes is erg vreemd daar u verklaart dat u nooit naar een wijk kon gaan waar ze u niet kennen en waarvan je niet weet welke bende er actief is (CGVS 20/13267, p. 7).

Wat betreft het huiselijk geweld waar u en uw moeder slachtoffer van werden moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen, hoe verwerpelijk deze ook zijn, evenmin als dermate ernstig of zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw stiefvader in juli 2019 uit elkaar gingen waarna u, uw moeder en uw broertje bij uw grootouders gingen inwonen (CGVS 20/13267, p. 4-5). Het laatste incident met uw voormalige stiefvader vond plaats in juli 2019, waarna u af en toe nog telefonisch contact met hem heeft om wat praktische zaken in verband met uw broertje uit te wisselen (CGVS 20/13267, p. 4-5). Hieruit kan dan ook niet afgeleid worden dat u bij terugkeer naar El Salvador nog gevaar voor hem zou lopen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partijen verklaren dat zij El Salvador hebben verlaten omdat zij door leden van een bende zouden zijn afgeperst en bedreigd.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, worden als een risicoprofiel aangemerkt en behoeven verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het risico voor verzoekende partijen moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt, waarbij van hen mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoekende partijen bestaat om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, moeten hun individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat op basis van verzoekers' verklaringen, er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten.

Verzoekende partijen menen niet alleen dat de verwerende partij een redeneerfout heeft gemaakt aangezien zij op grond van verzoekers' houding niet kon oordelen over de houding van de bendes, maar ook dat ze te streng heeft geoordeeld in die zin dat eerste verzoekende partij slechts twee dagen achter gesloten deuren heeft gewerkt en geen nieuwe bestellingen heeft aangenomen. Ook de Raad acht het niet geloofwaardig dat wanneer verzoeker genoodzaakt werd zijn bakkerij te sluiten omdat hij de gevraagde renta niet kon betalen, het risico neemt, zelfs al zijn het slechts twee dagen en ook al had

hij het geld nodig, om achter gesloten deuren te werken te meer verzoeker nog leveringen aan klanten uitvoerde en klanten nog bestellingen kwamen afhalen. Het is in het licht van de door verzoekende partijen geschetste omstandigheden dan ook niet aannemelijk dat eerste verzoekende partij een dergelijk risico nam. Het is bovendien het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, zoals verder afdoende zal blijken.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen over de precieze datum van het incident aan de school en over de datum waarop de kinderen niet meer naar school gingen, voeren verzoekende partijen aan dat zij onder verwijzing van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiermee dienden te worden geconfronteerd. De Raad wijst erop dat in dit artikel wordt gestipuleerd: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of omissie waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien hebben verzoekende partijen door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en omissies en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen zij ook uitgebreid hebben gedaan.

Waar verzoekende partijen vervolgens naar enkele van hun verklaringen verwijzen, moet worden opgemerkt dat het kiezen voor één versie van verklaringen de vastgestelde tegenstrijdigheden niet in een ander daglicht plaatst. Deze keuze heft immers de vastgestelde tegenstrijdigheden niet op.

Voor zover er verwezen wordt naar de druk waaronder zij staan teneinde de verwarring met de data, het aanpassen van hun verklaringen en hun onwetendheid over bepaalde data te verklaren, overtuigen zij niet en bieden zij geen afdoende verklaring voor dergelijke frappante tegenstrijdigheden. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben betrekking op elementen die behoren tot de kern van het vluchtrelaas. Deze elementen betreffen bepalende ervaringen in het leven van verzoekende partijen waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in staat zijn hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Bovendien gaat het niet om één enkele tegenstrijdigheid, maar verscheidene incoherenties en tegenstrijdigheden die wel degelijk betrekking hebben op de kern van het asielrelaas. Het verwijzen naar algemene informatie waaruit blijkt dat herinneringen aan data, frequentie en duur bijna altijd gebaseerd zijn op gevolgtrekkingen, ramingen en giswerk en zelden nauwkeurig zijn, en dat het *in casu* over zeer veel gebeurtenissen ging, kan evenmin volstaan. Van een asielzoeker wordt bovendien verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. In dit opzicht kan dan ook van verzoekende partijen worden verwacht dat zij coherente verklaringen kunnen geven over het incident aan de school en over de datum waarop de kinderen niet meer naar school gingen. De Raad ziet ook niet in op basis waarvan verzoekende partijen menen dat de algehele verhaallijn consistent is gezien, gelet op wat volgt, verzoekende partijen niet alleen over deze data tegenstrijdige verklaringen afleggen, maar evenzeer over tal van andere aspecten die rechtstreeks verbonden zijn aan hun relaas.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij niet kan worden uitgesloten dat er een tweede bendelid bij was en dat zij bij haar vrije relaas vergat te vermelden dat het bendelid vergezeld was van een ander bendelid kunnen zij de gedane vaststellingen niet verschonen of weerleggen. Eerste verzoekende partij verklaarde immers in eerste instantie dat zij die dag benaderd werd door een vriend van diegene die haar op 15 mei 2019 in de bakkerij bedreigde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7) wat niet strookt met haar latere verklaringen dat zij aan de school bedreigd werd door hetzelfde bendelid als op 15 mei 2019 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, 17). Uit het geheel van haar verklaringen blijkt overigens duidelijk dat zij het enkel heeft over één bendelid dat haar benaderde. Eerste verzoekende partij spreekt immers consequent over “hij” en niet over “zij” en maakt op geen enkel ogenblik expliciet melding van de aanwezigheid van

meerdere bendeleden. Het argument dat hij eerst benaderd werd door een vriend en dat de andere later kwam, is *post factum*, vindt geen enkele grondslag in zijn eerder afgelegde verklaringen en is derhalve niet bij machte afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ook wat betreft de vaststellingen rond de laatste werkdag van eerste verzoekende partij verwijzen naar één versie van verklaringen, met name naar de verklaringen van tweede en derde verzoekende partij en bevestigen dat eerste verzoekende partij op 7 juni zijn laatste werkdag had. Opnieuw wordt erop gewezen dat het kiezen voor één versie van verklaringen de vastgestelde tegenstrijdigheden niet in een ander daglicht plaatst. Deze keuze heft immers de vastgestelde tegenstrijdigheden niet op. Ook wanneer er opnieuw op wordt gewezen naar de moeilijkheden die gepaard gaan met het zich herinneren van bepaalde data wordt vastgesteld dat het om de laatste werkdag van eerste verzoekende partij ging, waardoor van eerste verzoekende partij zelf zeker kan worden verwacht hierover coherente verklaringen af te leggen.

Voorts menen verzoekende partijen dat de verwerende partij te streng oordeelde waar werd vastgesteld dat het riskant was dat eerste verzoekende partij nog bleef werken tot enkele dagen na het incident op school en geven zij aan dat eerste verzoekende partij nog werkte tot 7 juni en dat zij op 8 juni slechts haar salaris ging ophalen. Hiermee geven verzoekende partijen geen valabele verklaring voor het gegeven dat eerste verzoekende partij bleef verder werken in de volgende dagen na het incident aan de school te meer de bende op de hoogte was van haar nieuwe job en om die reden opnieuw renta eisten, dewelke zij opnieuw niet betaalde (Notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 12, 18) en ook tweede verzoekende partij verklaarde dat *“vanaf het moment dat ze jouw geld vragen, moet je het altijd klaar houden, ze komen naar je toe”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Het gegeven dat eerste verzoekende partij nog enkele dagen na het incident bleef werken, hoewel zij de renta niet betaald had en de bendeleden op de hoogte waren van haar nieuwe job doet in de gegeven omstandigheden wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas.

Waar verzoekende partijen duiden op de moeilijke omstandigheden waarin het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak plaatsvindt (lawaai, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en stellen dat asielzoekers onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, asielzoekers vaak nooit een advocaat hebben ontmoet en niet de noodzaak inzien om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen of om voorzichtig te zijn over wat er in de vragenlijst is geschreven en soms zelfs verplicht zijn te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen of zonder dat de tolk dat doet, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partijen zich beperken tot een zeer algemene kritiek op de wijze waarop interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak zouden verlopen, doch zonder *in concreto* aan te tonen dat zij ten gevolge van de omstandigheden waarin hun interview verliep niet de mogelijkheid hadden om de essentiële elementen te vermelden.

Voor zover eerste verzoekende partij erop wijst dat het mogelijk is dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken onder druk werd gezet om beknopt te zijn en zij door de snelheid van het herlezen van het relaas en de aanwezigheid van andere asielzoekers in de zaal zijn fout niet heeft opgemerkt, stelt de Raad vast dat nergens uit deze vragenlijst blijkt dat eerste verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden het asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Redelijkerwijze kon dan ook van eerste verzoekende partij worden verwacht dat zij nog weet wie er op een belangrijk moment in het asielrelaas thuis was en dit dan ook in die zin verklaart.

Waar verzoekende partijen de verklaringen van derde verzoekende partij trachten te verschonen door te verwijzen naar een duidelijk misverstand tussen de tolk en derde verzoekende partij met als gevolg dat haar verklaringen verkeerd vertaald werden, overtuigen zij evenmin.

Derde verzoekende partij verklaarde (Notitie van het persoonlijk onderhoud, p. 13) immers zelf dat haar zoon R. (vierde verzoekende partij) op 12 augustus naar de winkel ging, hetgeen vier huizen verder lag haar eigen huis en dat haar schoonbroer niet thuis was. De tolk geeft op dat moment aan een stuk niet begrepen te hebben en er later opnieuw naar te vragen. Verder stelde derde verzoekende partij dat haar schoonbroer op 23 juni thuis was met de kinderen en dat zij boven was. Ook spreekt zij opnieuw van het andere huis, waar vierde verzoekende partij alleen was en waar bendeleden kwamen aanbellen en waarbij vierde verzoekende partij opendeed omdat zij dacht dat derde verzoekende partij aan de deur

stond. Wanneer de tolk vervolgens een stuk opnieuw be vraagt, spreekt derde verzoekende partij opnieuw over het feit dat vierde verzoekende partij naar de winkel ging op 12 augustus.

Het feit dat er een verduidelijking wordt gevraagd, wijst er niet noodzakelijkerwijs op dat er een misverstand is gerezen. Verduidelijkingen worden immers gevraagd om eventuele misverstanden uit te klaren. Derde verzoekende partij heeft in deze duidelijk zelf verklaard dat haar schoonbroer op 23 juni thuis was met de kinderen en dat vierde verzoekende partij in het andere huis was en daar geconfronteerd werd met bendeleden. Wat later tijdens het onderhoud verklaarde derde verzoekende partij dan weer dat de bendeleden op 23 juni naar haar huis kwamen om eerste verzoekende partij te zoeken en stelde ze dat vierde verzoekende partij alleen thuis was en dat eerste en tweede verzoekende partij op bezoek waren bij iemand (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Het is derde verzoekende partij dan ook zelf die herhaaldelijk over een tweede huis spreekt. Daar waar verzoekende partijen naar deze verklaringen over dit tweede huis verwijzen om te stellen dat er slechts één huis is en geen ander huis, waardoor er een misverstand is gerezen dat niet werd opgehelderd, kan de Raad slechts vaststellen dat derde verzoekende partij meermaals spreekt over een tweede huis, waardoor het niet zonder meer kan worden gekwalificeerd als zijnde en misverstand. De Raad kan verzoekende partijen dan ook niet volgen waar zij stellen dat de verklaringen van derde verzoekende partij in deze niet kunnen worden aangewend. Overigens kan dit geen afbreuk doen aan de verklaringen van eerste verzoekende partij die op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat bij het incident van 23 juni 2019 zijn beide neven thuis waren (Vragenlijst, punt 3.5), en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat alleen vierde verzoekende partij aanwezig was die dag (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

Wat betreft de vaststellingen rond het incident van 12 augustus zijn verzoekende partijen van mening dat de verwerende partij hun verklaringen te strikt heeft geïnterpreteerd. De Raad stelt echter vast dat derde verzoekende partij verklaarde dat vierde verzoekende partij thuis moest blijven en dat zij voor alles zou zorgen en dat tweede verzoekende partij stelde dat vierde verzoekende partij stelde dat hij thuis bleef en niet meer buiten kwam. Deze verklaringen staan dan ook in schril contrast met de vaststelling dat uit hun verklaringen ook blijkt dat vierde verzoekende partij staande werd gehouden toen hij naar de winkel ging en aldus wel degelijk nog buitenshuis kwam.

De algemene stelling dat de vragen van de verwerende partij zeer vaag waren, volgende op vragen over het incident op 23 juni en het werk van de vierde verzoekende partij, is niet dienstig. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van derde verzoekende partij blijkt dat werd gevraagd of vierde verzoekende partij na 23 juni 2019 nog heeft gewerkt waarop derde verzoekende partij ontkennend heeft geantwoord. Wanneer gevraagd werd wat hij dan met zijn tijd deed antwoordde zij dat zij beslisten dat zij thuis moesten blijven, geen risico's konden nemen en dat ze gehoord hadden dat bendeleden opnieuw aan het rekruteren waren, dat vierde verzoekende partij ook thuis moest blijven en derde verzoekende partij voor alles zou zorgen en dat hij gewoon in zijn kamer bleef (Notities van persoonlijk onderhoud, p. 7). Tweede verzoekende partij antwoordde op de vraag of vierde verzoekende partij nog ging werken na het incident op 23 juni eveneens ontkennend en gaf op de vraag op welke manier zij haar tijd spendeerde evenzeer te kennen dat hij thuis bleef en niet meer buiten kwam (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, 17). De Raad stelt vast dat deze vragen geenszins als vaag kunnen worden omschreven, zeer duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar. Het gegeven dat vierde verzoekende partij op 12 augustus door een bendelid werd aangesproken en dit op het moment dat hij naar de winkel ging, doet volstrekt afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Waar zij thans in het verzoekschrift aanvoeren dat het werk van vierde verzoekende partij en dat hij daar niet meer naartoe ging belangrijk was, dat het duidelijk was dat hij niet voor maanden kon worden opgesloten, dat hij geleidelijk naar buiten ging en alleen om naar de winkel gaan, zijn dan ook niet meer dan *post factum* verklaringen, waarmee zij de gedane vaststellingen trachten te vergoelijken, doch waar zij geheel niet in slagen. Aangezien verzoekende partijen na het incident op 13 juni 2019 de beslissing namen dat vierde verzoekende partij haar werk moest stopzetten en niet meer mocht buitenkomen uit vrees voor de bendeleden, acht de Raad het geheel niet aannemelijk dat deze laatste een drietal weken later door bendeleden werd staande gehouden en dit dan nog omdat hij op weg was naar de winkel. Deze vaststellingen ondermijnt de ernst van de beweerde vrees en risico alsmede hun algehele geloofwaardigheid omtrent de nood aan internationale bescherming.

In zoverre eerste verzoekende partij aanvoert dat zij een verkeerde uitlegging heeft gegeven op de vraag van de verwerende partij aangaande het al dan niet hebben van problemen met de bende in plaats van te zeggen dat zij het niet wist, kan zij evenmin overtuigen.

De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij werd gevraagd of zij tussen augustus en december nog werden lastiggevallen waarop zij duidelijk ontkennend antwoordde en dit verklaarde door het gegeven dat zij opgesloten zaten en de bendeleden hen niet zag. Ook wanneer haar gevraagd werd of tweede verzoekende partij en derde verzoekende partij niet werden aangesproken omdat zij nog gingen werken, antwoordde zij ontkennend (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Ook derde verzoekende partij verklaart dat eerste verzoekende partij in die periode nog regelmatig op bezoek ging bij de vrouw die in de voormalige bakkerij woonde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), hetgeen opmerkelijk is daar eerste verzoekende partij op die locatie reeds benaderd werd door de bende in mei 2019 en eerste verzoekende partij bovendien verklaarde dat de bende hier nadien ook nog "passeerde" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze de argumentatie dat hij had moeten zeggen "dat hij het niet wist" een afdoende verschooning of verklaring kan geven voor voormelde vaststellingen. De stelling dat zij voor essentiële zaken zaten opgesloten, met uitzondering om naar het werk te gaan en naar de handelsruimte die niet ver was, is opnieuw een *post factum* argumentatie, die geenszins afdoende is om hun verklaringen noch enigszins plausibel of verenigbaar te laten lijken. Uit hun verklaringen blijkt dan ook geenszins een ernstige vrees voor vervolging of reëel risico.

Verzoekende partijen wijzen er voorts op dat derde verzoekende partij het moeilijk heeft om een chronologische en beknopte samenvatting te geven van de gebeurtenissen teneinde te verklaren dat derde verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het feit dat zij door de bende werd aangesproken en van haar geëist werd dat zij een lening voor de bende zou in orde maken. Hoewel verzoekende partijen menen dat deze moeilijkheid blijkt uit de vragenlijst van derde verzoekende partij, stelt de Raad vast dat derde verzoekende partij hierin een relaas van de feiten gaf en in staat was om op aparte en gerichte vragen te antwoorden. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat zij niet in staat zou zijn om een chronologische en beknopte samenvatting te geven van de gebeurtenissen noch dat zij verhinderd zou zijn om feiten aan te halen die rechtstreeks op haar betrekking hebben en waarop zij zich steunt om haar nood aan internationale bescherming aan te tonen. Wanneer haar op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of er nog andere problemen waren, antwoordde zij ontkennend alsook wanneer gevraagd werd of zij nog iets toe te voegen had. Van derde verzoekende partij mag er verwacht worden dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken het enige incident waarbij zij rechtstreeks in aanraking kwam met de bendeleden vermeldt.

Het argument dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken eerste en tweede verzoekende partij al had gehoord en hen onder druk zette om kort te zijn in hun verklaringen is evenmin ernstig te noemen. Uit de vragenlijst blijkt dat de ambtenaar aan derde verzoekende partij de kans bood om haar relaas uiteen te zetten en zelfs drie bijkomende en gerichte vragen stelden. Hieruit kan dan ook geenszins worden afgeleid dat derde verzoekende partij onder druk werd gezet om snel te gaan en niet in staat werd gesteld om het enige incident dat haar persoonlijk en rechtstreeks overkwam te vermelden. Ook al zijn de incidenten van mei en augustus 2019 de onmiddellijke aanleiding van het vertrek en bestempelen verzoekende partijen in het verzoekschrift dit aspect niet als de kern van het asielrelaas, kan niet worden ingezien om welke reden derde verzoekende partij een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van derde verzoekende partij, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op haar de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van derde verzoekende partij worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar relaas zou vermelden. Het feit dat derde verzoekende partij het element waarop zij thans haar verzoek om bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het argument dat vierde en vijfde verzoekende partijen hierover wel zouden hebben gesproken wijzigt hieraan niets.

De vaststelling dat de verklaringen van verzoekende partijen niet overeenkomen met de documenten die zij ter staving ervan neerleggen, doet bovendien verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Waar verzoekende partij louter verwijzen naar hun moeilijkheden die zij met data hebben, kan worden verwezen naar wat hoger werd gesteld. Het is overigens niet aannemelijk dat nagenoeg alle verzoekende partijen zich vergissen over dezelfde datum en zeker de derde verzoekende partij die het feit in eigen persoon meemaakte. Overigens ging eerste verzoekende partij en derde verzoekende partij klacht neerleggen en vermeldden daar ook het incident. Het feit dat zij thans bevestigen dat het incident op 16 december plaatsvond, is geen ernstig verweer.

De algemene stelling dat de beslissing om het land te verlaten een proces is geweest en dat zij na het incident van juni 2019 besloten het land te verlaten, kan niet volstaan teneinde hun verklaringen desbetreffend te verklaren of te verschonen. De concrete motivering desbetreffend wordt voor de duidelijkheid hier hernomen.

“Ook jullie verklaringen omtrent de beslissing om El Salvador te verlaten en de handelingen die hiervoor nodig waren, zijn dermate inconsistent en tegenstrijdig dat ook hier geen geloof gehecht kan worden. Zo werd het paspoort van (...) afgegeven op 9 augustus 2019 en deze van u, uw echtgenote, jullie kinderen en (...) op 10 augustus 2019 (zie documenten 1, 2, 3 en 4; zie administratief dossier). Dit valt echter niet te verenigen met jullie verklaringen omtrent de datum waarop jullie beslisten om El Salvador te verlaten. Zo verklaren u en uw schoonzus dat de beslissing om El Salvador te verlaten, genomen werd na de rekruteringspoging van (...) op 12 augustus 2019 (CGVS 20/13264, p. 14-15 en 20; CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Uw echtgenote verklaart daarentegen dat jullie deze beslissing namen na het incident van haar zus in december 2019 (CGVS 20/13264B, p. 14) om later te vermelden dat jullie er na de rekruteringspoging van (...) ook al over nagedacht hadden (CGVS 20/13264B, p. 18). Dat de paspoorten, volgens de verklaringen van u en uw schoonzus, aangevraagd werden om het land te verlaten, valt dan ook niet te verenigen met bovenvermelde data (CGVS 20/13264, p. 10; CGVS 20/13262, p. 11 en 19). Jullie paspoorten werden namelijk reeds afgegeven voor de rekruteringspoging van (...), hetgeen niet strookt met jullie verklaringen zie supra. Wanneer uw schoonzus tijdens haar persoonlijk onderhoud om meer duidelijkheid gevraagd wordt, stelt zij dan weer dat jullie al sinds 15 mei 2019 en 23 juni 2019 paspoorten beslisten dat jullie paspoorten moesten hebben (CGVS 20/13262, p. 18-19). Dit schept echter enkel nog meer onduidelijkheid en is weinig aannemelijk gezien zij hier eerder geen gewag van gemaakt werd tijdens haar eerdere verklaringen (CGVS 20/13262, p. 13, 14 en 16). Ook (...) verklaart dat hij zijn paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, dit duidt er eveneens op dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien zijn paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (CGVS 20/13265, p. 9; zie administratief dossier).”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich in het verzoekschrift opnieuw wenden tot *post factum* verklaringen teneinde hun verklaringen plausibel en aanvaardbaar te laten lijken, doch hiermee deze pertinente vaststellingen geheel niet in een ander daglicht plaatsen. Ook brengen zij opnieuw ten berde dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te streng is verwijzende naar hun verklaringen, doch zij gaan eraan voorbij dat de gedane vaststellingen enkel en alleen gesteund zijn op hun eigen verklaringen. Daar waar wordt gesteld dat vierde verzoekende partij een algemeen antwoord heeft gegeven op de vraag over de nuttigheid van het paspoort en opnieuw gewag wordt gemaakt over de te strikte lezing van haar verklaringen, wordt vastgesteld dat de verklaring van vierde verzoekende partij dat zij haar paspoort aanvraag om naar België te kunnen reizen, er wel degelijk op duidt dat de beslissing om het land te verlaten reeds genomen werd voor de rekruteringspoging van 12 augustus 2019, gezien haar paspoort eveneens dateert van 10 augustus 2019 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Het theoretische betoog dat de geloofwaardigheid van het verhaal moet worden beoordeeld door de documenten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat in de neergelegde klacht enkel de verklaring van de moeder van vijfde verzoekende partij staat genoteerd en dat deze klacht werd ingediend om naar België op te kunnen sturen om aan te tonen dat de bende nog naar hen op zoek is (Notities van het persoonlijk onderhoud van vijfde verzoekende partij, p. 12) waardoor het stuk aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Het argument dat eerste verzoekende partij vermoedt dat er een opvolging aan de klacht werd gegeven door de politie is opnieuw *post factum* en contrasteert nog steeds met de verklaring van vijfde verzoekende partij waaruit blijkt dat haar moeder na het indienen van de klacht niets meer vernomen heeft van de politie en daar evenmin naar gaan informeren is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Eerste verzoekende partij licht bovendien nergens toe waarop haar vermoeden is gebaseerd en plaatst haar verklaring dan ook niet in een ander daglicht.

Vierde verzoekende partij verwijst voorts naar haar eerdere verklaringen die zij heeft afgelegd, geeft te kennen dat zij door de ambtenaar op de Dienst Vreemdelingenzaken, die al het relaas van eerste en tweede verzoekende partij had gehoord, meerdere keren werd onderbroken om vervolgens opnieuw de algemene omstandigheden waarin een dergelijk onderhoud vaak plaatsvindt aan te klagen. Wat betreft de algemene omstandigheden waarin een dergelijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvindt wordt verwezen naar wat hoger reeds werd gesteld. Dit betreft louter een algemene kritiek. Vierde verzoekende partij toont evenmin *in concreto* aan dat zij ten gevolge van de omstandigheden waarin haar interview verliep niet de mogelijkheid had om essentiële elementen te vermelden. Uit de in

het dossier aanwezige vragenlijst blijkt overigens niet dat vierde verzoekende partij meermaals werd onderbroken of onder druk werd gezet. De Raad stelt in dit verband zelfs vast dat wanneer er ook nog gevraagd werd naar andere problemen, zij enkel en al lachend het “existentiële probleem van het ontberen van een gsm aanhaalt”. Er werd in deze vragenlijst gevraagd naar de feiten die geleid hebben tot de vlucht uit het land van herkomst, waardoor verwacht mag worden dat vierde verzoekende partij de rekrutering door een bende en de taken die hij moest uitvoeren hier reeds vermeldt, al dan niet met details. Het feit dat vierde verzoekende partij hier enkel spreekt over de “poging” tot rekrutering en de problemen van zijn oom en moeder, tast de geloofwaardigheid van zijn latere verklaringen omtrent deze rekrutering volledig aan. Vierde verzoekende partij slaagt er dan ook niet in te vergoelijken dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag heeft gemaakt van het feit dat hij daadwerkelijk door de bende werd gerekruteerd en er taken voor moest uitvoeren. Ook van vierde verzoekende partij, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van vierde verzoekende partij worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar relaas zou vermelden. Het feit dat vierde verzoekende partij het element waarop zij thans haar verzoek om bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet volstrekt afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan en volstaat reeds om er geen geloof aan te hechten.

De verwijzing naar algemene informatie en het hebben van een risicoprofiel, is ontoereikend om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, waarbij verzoekende partijen in gebreke blijven.

2.4. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. Het geheel aan documenten en verzoekers’ verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers’ vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging en risico op ernstige schade niet geloofwaardig. Verzoekers slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben aannemelijk te maken.

2.5. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun eerdere problemen met een bende en hun verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, waarnaar verwezen wordt in de verweernota, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico’s bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen

ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekende partijen slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en problemen door en met de bende niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekende partijen voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stonden, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden geïdoleerd door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekende partijen bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partijen bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïdoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekende partijen brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die zij aanhalen in hun verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. De verwijzing naar de "*Elgafaji*"-rechtspraak van het Hof van Justitie is bijgevolg niet dienstig.

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoekende partijen aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF